

[Ministeren for Grønland]

overdrages til myndighederne til videre foranstaltning i henhold til gældende bestemmelser.

Den japanske opdagelsesrejsende er således ikke undergivet nogen form for særbehandling, som stiller ham gunstigere end grønlandske fangere.

Til *ministeren for Grønland* (26/7 78) af:

Steenholdt (Grønl.):

»Kan ministeren oplyse, om Thulefangerne snart får opfyldt deres krav om erstatning for deres medvirken i italieneren Monzinos Nordpolsrejse i 1971, og hvis det ikke er tilfældet, hvad vil ministeren så gøre for at dække fangernes tab og eventuelle omkostninger?»

(Spm. nr. 1055).

Begrundelse.

Der findes en skriftlig overenskomst fra 1971 mellem 14 Thulefangerne og Monzino om at betale Thulefangerne 5.000 kr. hver. Men det er snart så mange år siden, og sagen er måske gået i glemmebogen.

Besvarelse (8/8 78):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Hr. Steenholdt har spurgt mig, om Thulefangerne snart får opfyldt deres krav om erstatning for deres medvirken i italieneren Monzinos Nordpolsrejse i 1971, og som begrundelse for dette krav henvist til, at der findes en skriftlig overenskomst fra 1971 mellem 14 Thulefangerne og Monzino om dennes betaling af 5.000 kr. til hver af fangerne.

Jeg kan om kravet oplyse, at det vedrører et af Guido Monzino under ekspeditionen på vejrstationen »T 3« afgivet mundtligt løfte om betaling af en bonus på 5.000 kr. til hver fanger efter heldigt gennemført tur til Nordpolen, idet ekspeditionen med hensyn til vejrforholdene og andre omstændigheder havde vist sig betydelig mere anstrengende og besværlig end forudset ved dens begyndelse.

Såvel ministeriet for Grønland som Grønlands landsråd har søgt at yde fangerne støtte og bistand i forbindelse med deres krav.

Daværende grønlandsminister Knud Hertling drøftede således i 1973 kravet med Thulefangerne og tilskrev den 4. september 1973 hr. Monzino om hele sagen med anmodning om at indbetale 70.000 kr. til fuld og endelig afgørelse af kravet.

Monzino afviste i skrivelse af 18. oktober 1973 at anerkende kravet under henvisning til, at der havde været tale om pengeafpresning. Efter at der var indhentet yderligere udtalelser fra de personer, som havde været til stede på vejrstationen »T 3« ved løftets afgivelse, har såvel landsrådet som ministeriet skønnet, at en retssag mod Monzino næppe kunne vindes, idet der ikke ville kunne føres tilstrækkeligt bevis for kravets berettigelse, og i skrivelse af 28. juni 1974 meddelte landsrådet, at man havde besluttet at henlægge sagen, hvilket ville blive meddelt Thulefangerne.

Da sagen alene vedrører et civilretligt krav mellem Thulefangerne og Monzino, har jeg ingen mulighed for at yde fangerne et beløb til dækning af deres rejste bonuskrav.

Til *ministeren for Grønland* (26/7 78) af:

Steenholdt (Grønl.):

»Kan ministeren bekræfte, at der er mulighed for at kunne indrejse eller udrejse til og fra naturreservaterne i Grønland uden om danske toldmyndigheder, f. eks. via Island eller amerikanske baser eller udenlandske skibe og fly?»

(Spm. nr. 1056).

Begrundelse.

Der findes efterhånden mange som ekspeditioner angivne rejser til Grønland, hvor det i de fleste tilfælde viser sig, at de er ude på at tage et eller andet med fra Grønland, f. eks. jagtfalke og andre sjældne fugle og dyr.

Besvarelse (10/8 78):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Det er rigtigt, at EFs ydre toldtarif pr. 1. januar 1978 er indført i Grønland med henblik på opkrævning af told på visse varer fra lande uden for EF. Dette ændrer imidlertid ikke ved reglerne for kontrollen med persons ind- og udrejse til Grønland, som vare-